V A T R A
=======================

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE
Oct.-Dec.1981 XXXI,4 7800 FREIBURG-Germania
Nr.160 Münchhofstr.12

ORGANIZAREA EXILULUI ŞI MIŞCAREA LEGIONARĂ

În cea de a doua etapă,de când se procedează la organizarea Exilului,Mişcarea Legionară stă iarăşi în centrul discuţiilor.De altfel situaţia centrală a Mişcării Legionare durează de o jumătate de secol.De atunci,de acum 50 de ani,după biruinţa răsunătoare dela Neamţ,Legiunea este venerată de mulţi,hulită şi urâtă de alţii.Această confruntare de sentimente,convingeri şi interese a adus dezastrele din existenţa Ţării,Stat şi Naţiune.

Discuţiile se învârt acum asupra participării Mişcării Legionare la organizarea politică a Exilului.In prima etapă,ea a fost lăsată de o parte,Exilul a rămas neorganizat,în margine cu un pretins "Comitet Naţional",bazat pe câţiva oameni politici,în parte secundari,şi pe câţiva foşti funcţionari ai Statului, drogaţi de mana Bugetului ca morfinomanii de morfină.

In cea de a doua etapă a Exilului,inaugurată în Iunie 1978,Mişcarea Legionară nu a mai fost eliminată.Luciditatea D-lui Nicolae Penescu şi a altora a determinat solicitarea ei de a participa la organizarea Exilului într´un Consiliu Naţional.Astfel,pentru prima dată reprezentanţii partidelor renunţau la discriminarea Mişcării Legionare.Ce-a determinat acest reviriment în atitudinea unor elemente politice? In primul rând,desigur,sentimentul de armonie naţională în timpuri excepţionale.Dar pe lângă acest sentiment superior,au contribuit şi cauze de strictă oportunitate politică.Şi curios,cea mai bună recunoaştere a oportunităţii politice în aceste timpuri de mare încordare vine tocmai dela o extremă.Voi cita mai pe larg ce Dl Dean Milhovan îi spune Regelui în convorbirea publicată în ultimul număr din "Dreptatea": "O politică realistă şi sănătoasă trebuie să pornească dela situaţia existentă,indiferent că această situaţie ne place sau nu,favorizează sau contrazice scopul urmărit.Oricât de mult nu ne-ar plăcea gruparea legionară din străinătate şi activitatea ei politică,ea există totuşi,iar prin acţiunile ce desfăşoară ea dovedeşte o influenţă pe care nici-o altă grupare românească din străinătate nu o poate egala.Din această cauză,o organizaţie reprezentativă a românilor din străinătate trebuie să cuprindă şi gruparea legionară,oricâte obiecţiuni ar exista contra ei.Experienţa de până acum a dovedit că ignorarea legionarilor a fost principala cauză de dezbinare a românilor din străinătate".Ce l-o fi îndemnat pe Dl Milhovan,punte între regimul din Ţară şi Exil,să recunoască public şi în convorbirea cu Regele,această realitate românească?

Aceeaşi idee o exprimă şi un alt pretins naţional-ţărănist,Dl Eugen Caraghiaur,într´o scrisoare "către tot refugiul românesc": "Reorganizarea Exilului şi a Refugiului nu se poate face fără Legiune,oricare ar fi explicaţiile şi criticele acestei formaţii.Personal sunt pe linia lui Iuliu Maniu care,în timpuri grele,a făcut un pact cu Codreanu pentru apărarea democraţiei".Dl Caraghiaur este "Vice-Preşedinte al Partidului Naţional-Ţărănesc" teleghidat din Ţară de Cornel Coposu,"His master voice".

Aceste propuneri au fost anticipate de un adevărat naţional-ţărănist,Dl George Serdici,în nişte declaraţii publice,după dispariţia Comitetului Vişoianu: "In situaţia prezentă,dacă nu greşesc,conform uzanţelor,M.Sa trebuia să întreprindă,imediat după demisiunea Dlui Vişoianu,procedura de consultare.Trebuia astfel să-l invite pe Dl Ministru Nicolae Penescu,Secretarul general al Partidului naţional ţărănesc,cum trebuia să-i invite pe reprezentanţii partidelor liberal şi social-democrat,precum şi,după părerea mea personală,pe responsabilii mişcării legionare,dat fiind că azi în Ţară,dacă informaţiile mele sunt juste,după partidul naţional-ţărănesc,legiunea este gruparea politică cea mai vie".

Dar nu numai naţional-ţărănişti au subscris la includerea Mişcării Legionare în organizarea politică a Exilului.Pe lângă aceştia,reprezentanţi liberali şi social-democraţi au semnat în Iunie 1978 Actul de constituire a Consi-

liului Naţional Român laolaltă cu delegaţii legionari.Ba chiar Regele a recunoscut participarea Legiunii la organizarea politică a Exilului prin adeziunea la Consiliul Naţional Român şi primirea în reşedinţa sa dela Versoix a reprezentanţilor celor 4 Partide: Naţional-Ţărănesc,Naţional-Liberal,Social-Democrat şi Social-Creştin Totul Pentru Ţară.

Cu toate acestea,la început tandemul Raţiu-Coste avea aerul să strâmbe din nas faţă de Mişcarea Legionară.Apoi,sub presiunea realităţii,parcă nu ar mai insista în discriminare.Numai monomanii persistă în înlăturarea Mişcării Legionare,cu aceleaşi slogane culese din practica Terorismului de Stat.La acest punct trebue spus un cuvânt răspicat şi pe înţelesul tuturora.Toţi acei care stărue în a repune în circulaţie aceste slogane contra Legionarilor,nu fac altceva decât să rupă unitatea românească.Ei sunt spărgătorii solidarităţii naţionale.Toţi aceşti aliaţi potenţiali,cu ştiinţă sau fără ştiinţă,ai Carlismului stalinist,sunt,caşi acesta,duşmani ai Libertăţii Româneşti.Ei nu-şi au locul în Comunitatea Românească.Oricare cetăţean are dreptul de a nu-i place şi de a critica obiectiv Mişcarea Legionară ca pe oricare grupare politică. Dar repetarea sloganelor carlisto-staliniste constitue <u>un test</u> de secesionism în contra unităţii naţionale.

In acest sens răuvoitorii profesionali s'au şi grăbit să exploateze convorbirea Dlui Milhovan publicată în "Dreptatea"(fără să arate cu cine a avut-o) ca o dovadă de colaborare "legionaro-comunistă".Argumentaţia e atât de slabă încât nici nu merită să fie comentată.In schimb altceva merită un răspuns.Un fost Comandor de Marină,nu tocmai prieten al Legiunii,ne-a pus o întrebare simplă dar cu adevărat plină de interes pentru toată lumea: Cum se explică influenţa Legionarilor în Diasporă? I-am răspuns tot atât de simplu cu experienţa unei jumătăţi de secol.Legionarii,ca şi în Ţară,s'au pus îndată pe lucru încă dela începutul acestui lung Exil,cu propriile lor puţine mijloace,fără ajutor străin.Ei au constituit imediat comitete de Asistenţă şi au ajutat pe toţi refugiaţii fără nicio deosebire de provenienţă politică sau confesională să-şi găsească un loc şi un rost într'o nouă existenţă până în colţurile cele mai îndepărtate ale lumii din Vest.Nu vom mai face inventarul operei legionare în toate domeniile de activitate în Exil.Destul că Legionarii,cu puţinul câştig din munca lor,au întrecut de departe rezultatele micro-Statului dela New-York, cu tot aşa zisul "Fond Naţional",dar mai ales cu un destul de respectabil buget american timp de 15 ani.Prin dezinteresare,ajutor fără discriminare,seriozitate,spirit de iniţiativă şi de sacrificiu,stăruinţă în sforţări,Legionarii au ajuns să se bucure de respect şi de încredere din partea celor mai mulţi dintre Români.Aşa se explică influenţa lor în Exil.

Astfel,în fond nu Legionarii au rămas de o parte în Cetate,ci detractorii lor,cu tot titlul lor oficializat.Legionarii au stat tot timpul în Centrul Cetăţii Româneşti.Ceilalţi,din minoritatea tânjind după vechea Societate şi fostul Stat,au fost închişi într'un fel de Serai,fără comunicare cu majoritatea Românilor din Exil.Cei mai lucizi din această minoritate şi-au dat seama acum că nu pot reintra într'un curent politic naţional şi nu se poate face nimic real fără restabilirea comunicării cu Românii majoritari.Cu toată buna intenţie,vechile metehne întrerup comunicarea destul de des.Elementele valabile din această minoritate au aceleaşi ţeluri,aceleaşi idei şi încearcă aceleaşi metode de grupare ca şi Legionarii.Dar le lipseşte acel punct arhimedic în conştiinţa românească profundă,fixat de Legionari în peste 50 de ani de luptă cu mari sacrificii voluntare pentru libertatea politică,economică,socială şi culturală a Poporului Român.Legionarii au devenit astfel în organizarea acţiunii româneşti ca acel element chimic care condiţionează turnarea oţelului dur,rezistent la coroziunile de orice fel.Ei dau luptei naţionale,în rând cu alţi Români,"inima de aur şi braţul de oţel" din versurile lui Alecsandri.

Legionarii nu au ambiţii de putere şi nu vor să se sue în capul nimănui. Ei vor numai să nu fie stânjeniţi de a pune în funcţiune,în cooperare cu toţi Românii de bine,potenţialul lor de experienţă,sacrificiu şi avânt în apărarea intereselor româneşti.Numai cu asocierea tuturor forţelor efective,fără discriminări,vom avea o organizaţie eficace a Exilului Românesc.

M.F.Enescu

&& In 1979,numărul catolicilor din toată lumea era de 764 milioane,adică 18% din populaţia globului.Preoţi catolici: 416.336.-